Ο αγέννητος και ο γεννημένος άνθρωπος (Γεώργιος Ν. Παπαθανασόπουλος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 27 Μαΐου, 2018

Ἡ ὑπερβᾶσα τὴν ὑπερβολὴ παρουσίαση ἀπὸ τηλεοπτικοὺς σταθμοὺς τοῦ τραγικοῦ γεγονότος τῆς παιδοκτονίας ἀρτιγέννητου βρέφους ἀπὸ τὴ νεαρὴ μητέρα του δείχνει τὴν **παράνοια τῆς «λογικῆς» τῆς κοινωνίας μας**. Κατ' αὐτὴ τὴ «λογική», ποὺ στηρίζεται στὸν ὠφελιμισμό, στὴν ἡδονὴ καὶ στὰ ἔνστικτα, **ἔγκλημα θεωρεῖται ἡ δολοφονία βρέφους, ποὺ μόλις βγῆκε ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας του. Ἂν ὅμως ἡ ἴδια μητέρα εἶχε δολοφονήσει τὸ ἴδιο ἄτυχο βρέφος, ὅσο ἦταν στὴν κοιλιά της, θὰ ἐθεωρεῖτο κάτι τὸ φυσιολογικὸ καὶ οὐδεὶς θὰ ἠσχολεῖτο μαζί της**. Τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ἴδιο, ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ, οἱ συνθῆκες θὰ ἄλλαζαν κάποιους μῆνες. Καὶ ὅμως ἡ ἀντιμετώπιση ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ τὸ θεσμοποιημένο κράτος εἶναι τελείως διαφορετικὴ στὶς δύο περιπτώσεις.

Οἱ φόνοι τῶν παιδιῶν ὅσο εἶναι στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας τους ἔγινε κατεστημένη καὶ θεσμοθετημένη κατάσταση. Σὲ χῶρες «προοδευτικὲς» ὁ γιατρὸς ποὺ ἀρνεῖται, διὰ λόγους συνειδήσεως, νὰ προβεῖ στὴ δολοφονία τοῦ ἀγέννητου ἀνθρώπου διώκεται ποινικὰ καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἐργασία του. Οἱ φεμινίστριες γυναῖκες ἐφεῦραν «λογικές», γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀποτρόπαιη πράξη τους. Λένε πὼς τὸ βρέφος ὅσο εἶναι στὴν κοιλιά τους εἶναι μέρος τοῦ σώματός τους καὶ ἔτσι αὐτὲς μποροῦν νὰ τὸ κάνουν ὅ, τι θέλουν, ἢ πὼς μὲ τὴν δολοφονία τοῦ ἀγέννητου βρέφους ἐξασφαλίζουν τὴν ἰσότητα στὸ σὲξ μὲ τὸν ἄνδρα, ἢ... καὶ ἄλλα παρόμοια...

Τὸ ἀδύναμο καὶ ἀνυπεράσπιστο παιδὶ εἶναι τὸ θύμα τῆς βαρβαρότητας, ποὺ καλλιεργεῖ ἡ κοινωνία. Θύματα δὲν εἶναι μόνο τὰ ἀγέννητα παιδιά, ποὺ κατὰ χιλιάδες θυσιάζονται στὸν Βάαλ τῆς ἡδονῆς. Θύματα εἶναι καὶ τὰ γεννημένα παιδιά. Θύματα εἶναι, ὅταν παρίστανται σὲ διαπληκτισμούς, σὲ ἀνταλλαγὲς ὕβρεων μεταξὺ τῶν γονέων, ὅταν χρησιμοποιοῦνται ὡς μάρτυρες στὰ δικαστήρια γιὰ τὶς διαφορὲς τῶν γονέων τους, ὅταν κάθονται ἐπὶ ὧρες στὸν κομπιοῦτερ ἢ στὴν τηλεόραση, γιατί οἱ γονεῖς εἶναι ἀπασχολημένοι ἢ ἀπουσιάζουν... Εἶναι θύματα τοῦ κράτους, στὸ ὁποῖο ἡ κάθε κυβέρνηση τὰ βάζει σὲ συνεχῆ βάσανα ἀλλάζοντας σὲ συχνὰ διαστήματα τὰ ὅσα διαλαμβάνονται στὴν ἐκπαίδευσή τους καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ διαπλάσει τὶς ψυχὲς τοὺς ὄχι μὲ βάση τὴν παράδοση τοῦ λαοῦ, τὶς ἀρχὲς καὶ τὰ ἰδανικὰ ποὺ τὸν διέπουν, ἀλλὰ μὲ βάση τὴν ἄθεη καὶ ὑλιστικὴ ἰδεολογία της.

Τὰ παιδιὰ εἶναι θύματα καὶ τῆς ραθυμίας ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπου Ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι ἐργάζονται μὲ ζῆλο, τότε πλῆθος εἶναι τῶν παιδιῶν καὶ

τῶν νέων, ποὺ βρίσκουν τὴν Ἐκκλησία ὡς «φιλόστοργη μητέρα καὶ πηγὴ πάσης παρηγορίας», ὅπως γράφει ὁ Παπαδιαμάντης. Ὁ κοσμοκαλόγερος τῆς λογοτεχνίας μας θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀπραξία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὁδηγεῖ στὴν ὄξυνση τῆς ἀπομάκρυνσης τῶν Ἑλλαδιτῶν ἀπὸ τὴν παράδοσή τους, στὸν μιμητισμὸ καὶ στὴν ξενομανία, «νὰ χάσκει τις πρὸς τὰ ξένα», στὴν ἀλλοίωση τῶν ἠθῶν, στὴ χαλάρωση τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς τους, στὴν παραχάραξη τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Ἡ κατάρρευση τοῦ κράτους ἀποτελεῖ τραγικὸ γεγονὸς γιὰ τὸ λαό, ὁ ὁποῖος βιώνει ἐπίσης τὴν καταστροφικὴ ἀπουσία τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας ἀπὸ αὐτόν.-

(Πηγή: christianvivliografia.wordpress.com*)*